

Eric Knowles felébredt a motelszobában és körülnézett. Louie és Gloria összeölelkezve feküdt a hatalmas méretű ágy túlsó felén. Eric fogott egy meleg dobozos sört, kinyitotta, bevitte a fürdőszobába, majd iszogatni kezdte zuhanyozás közben. Átkozottul másnapos volt. A dörgést ismerőktől hallotta már a meleg sör elméletet. Nála nem vált be. Kilépve a tus alól behányt a vécébe. Utána visszament zuhanyozni. A szabad idő, a mértéktelen szabad idő – ez volt a bökkenő az íróléttel, ez volt a lényegi probléma. Ki kellett várnod a felépülést, hogy írhasd, de amíg vártál, becsavarodtál, begolyózás közben pedig vedeltél, s minél többet piáltál, annál inkább megőrültél. Semmi dicsőséges nem rejtezett az író vagy a szeszkanán életében. Eric megtörölközött, felvette az alsógatyáját és ki-slattyogott a másik szobába. Louie-t és Gloriát ébren találta.

„Ő a mindenségit” mondta Louie, „istenem.”

Louie szintén íróféle volt. Lakbérét nem ebből fizette, Erichhez hasonlóan Gloria intézte helyette. Az Eric által ismert Los Angeles-i és Hollywood-i írók háromnegyedét nők támogatták; ezek az írók sokkal tehetségesebbnek mutatkoztak a pártfogóik, mint az írógép előtt. A nőknek adták el magukat spirituálisan és fizikálisan.

Eric hallotta Louie-t rókázni a fürdőszobában, a neszek hatására pedig újra taccsolnia kellett. Felkapván egy üres papírzacskót, Louie minden öklendezésére Eric szintén öklendezett. Igazán szoros harmónia volt ez.

Gloria meglehetősen csinos volt. Éppen mostanában vették fel tanársegédként az egyik észak-kaliforniai főiskolára. Kinyújtózott az ágyon, és így szólt, „Srácok, ti olyan másfélék vagytok. A hányós ikrek.”

Louie kilépett a fürdőszobából. „Hé, rajtam szórakoztok?”

„Nem jött be, csórikáim. Csak egy elég nehéz éjszakát tudtam le.”

„Mindannyiunknak kemény éjszakája volt.”

„Azt hiszem, újra kipróbálom a meleg sör kúrát” mondta Eric. Leccsavarta a palack tetejét, hogy megint nekiveselkedjen.

„Nem semmi ám, ahogyan megfékezted őt” mondta Louie.

„Miről beszélsz?”

„Arról, hogy amikor nyomult feléd a kávézóasztal tetején keresztül, te mindent nyugis mozdulatokkal csináltál. Egyáltalán nem jöt-

tél izgalomba. Megragadtad őt az egyik, azután a másik karjánál, és leteperted a földre. Rávetted magad, majd így szóltál, 'Mi a franc ütött beléd?'

„Hatni kezdett ez a sör” mondta Eric. „Ki kellene próbálnod.”

Louie kicsavarintotta az üveg tetejét és leült az ágy szélére. Louie egy pici magazin, a *Patkányok Lázadása* szerkesztőjeként dolgozott. Mint afféle kicsinyke folyóirat, ez sem volt jobb vagy rosszabb a többi hasonlónál. A szegényes és ellentmondásos tehetség nagyon fárasztó megnyilvánulása mindegyik. Louie éppen a 15. vagy a 16. kiadásnál tartott.

„Az ő kéglíje volt” mondta Louie, az előző éjszakán morfondírozva.

„A csaj azt mondta, hogy az ő háza, és mindannyiunknak el kell takarodni onnan.”

„Eltérő szempontok és eszményképek. Állandóan bajt okoznak, s mindig eltérő nézőpontok meg ideálok jelentkeznek. Mellesleg, az az ő kérése volt” tette hozzá Eric.

„Azt hiszem, ráhajtok egy sörre azok közül” szólalt meg Gloria. Felkelt, belebújt a ruhájába és lecsapott a meleg sörre. Remek külsejű tanárnő, gondolta Eric.

Ott üldögéltek, próbálván magukba erőltetni a söroket.

„Tévézne valamelyikötök?” kérdezte Louie.

„Ne merészeld” mondta Gloria.

Hirtelen hatalmas robbanás rázta meg a falakat.

„Jézusom!” mondta Eric.

„Mi volt ez?” kérdezte Gloria.

Louie odasétált az erkélyajtóhoz, hogy kinyissa. A második emeleten laktak. A motelt és balkonjait az úszómedence köré építették. Louie lenézett. „Nem fogjátok elhinni, de egy ötszáz font súlyú fickó tanyázik lent a medencében. A detonáció, amit hallottatok, akkor történt, amikor belecsobbant a vízbe. Sohasem láttam ennyire drabális faszingert. Óriási méretű muksó. Valaki van még vele, súlya kábé négyszáz font. A fiának látszik. Most a csemete fog ugrani. Kapaszkodjatok!”

Újabb robbanás következett. A falak ismét megremegtek. Szökőárként csapott ki a víz a medencéből.

„Immár egymás mellett lubickolnak. Micsoda látvány!”

Eric és Gloria az ajtóhoz léptek, hogy kikukkantsanak.

„Veszélyes szituáció” szólt Eric.

„Mit akarsz ezzel mondani?”

„Úgy értem, hogy elnézve a dagadtakat, hajlamosak vagyunk odakiáltani nekik. Tudod, mindez nagyon gyerekes. De ilyen másnaposan bármi megtörténhet.”

„Ja, már látom is őket felrohanni és dörömbölni az ajtón” válaszolta Louie. „Hogyan fogunk leküzdeni kilencszáz fontot?”

„Nem buli, még jó kondiban sem.”

„Rossz felépítéssel, esély egy szál se.”

„Bizony.”

„HÉ HÁJAS GYEREK!” kurjantott le Louie.

„Ó, ne” mondta Eric, „ó ne, kérlek. Szarul vagyok ...”

A kövér férfiak felnéztek az úszómedencéből. Mindketten világoskék fürdőnadrágot viseltek.

„Hé hájas gyerek!” ordította Louie. „Fogadok, ha finganál, a löket innentől a Bermudáig sodorná a tengeri hínárt.”

„Louie” mondta Eric, „nincs ott lent tengeri hínár.”

„Nincs is ott lent tengeri hínár, hájas gyerek!” üvöltötte Louie. „Biztosan felszippanítottátok a valagatokkal!”

„Ó, istenem” mondta Eric, „Én író vagyok, ezért gyáva vagyok, ráadásul a hirtelen és erőszakos halállal kell szembenéznem.”

A nagyobbik dagadék kimászott a medencéből, a kisebbik pedig követte. Hallották őket, amint caplattak fel a lépcsőkön, placcs, placcs, placcs. A falak rázkódtak.

Louie bezárta az ajtót, beakasztotta a láncot.

„Egyáltalán mi köze van ennek a decens és maradandó irodalomhoz?” kérdezte Eric.

„Semmi, azt hiszem” válaszolta Louie.

„Te meg a fasza kis utánzó gépezeted” mondta Eric.

„Begyulladtam” mondta Gloria.

„Mindannyian félünk” mondta Louie.

Ekkorra az ajtóhoz értek. BAM, BAM, BAM, BAM!

„Igen?” válaszolt Louie. „Mi az?”

„Nyisd ki ezt a kibaszott ajtót!”

„Senki nincs idebenn” szólt Eric.

„Megtanítalak benneteket szemetek!”

„Ó, kérlek taníts móresre, uram!” mondta Eric.

„Most meg miért kellett ezt mondanod?” kérdezte Gloria.

„A szentségit neki” válaszolta Eric, „Hát csak próbálok egyet-értetni vele.”

„Kinyitni vagy keresztülmegyek rajta!”

„Nahát, akkor megoldoztathatunk érte” mondta Louie.

„Lássuk, mire vagy képes.”

Hallották az ajtónak feszülő hús dübörgését. Látták, amint behajlik és engedelmeskedik a túlerőnek.

„Te meg az a kurva utánzó masinériád” mondta Eric.

„Remek kis masina volt.”

„Segíts támasztani az ajtót” mondta Eric.

Nekigyürkőztek, hogy ellenálljanak a masszív súlytöbbletnek. Az ajtó alig bírta. Ekkor újabb szereplőre lettek figyelmesek.

„Hé, mi a frászkarika zajlik odafent?”

„Megleckéztetem ezeket a taplókat, az történik!”

„Te betöröd az ajtót, én viszont kihívom a zsarukat!”

„Micsoda?”

Még egy töréspróba, azután csend lett. Kivéve a szópárbajt.

„Feltételes szabadlábon vagyok életveszélyes fenyegetésért és testi sértésért. Talán jobb, ha lehiggadok.”

„Helyes, csillapodj le, nem fogsz te bántani senkit.”

„De ők elrontották a fürdőzésemet.”

„A pancsikálásnál léteznek ám komolyabb dolgok, ember.”

„Ja, mint a zabálás” mondta Louie az ajtó mögött.

BAM! BAM! BAM! BAM!

„Mit akarsz?” kérdezte Eric.

„Figyeljetek hapsikáim! Ha még egy pisszenést hallok tőletek, egy aprócska pisszenést, én bemegyek!”

Eric és Louie csendben lapultak. Figyelték, ahogy a két monstrum cammog le a lépcsőn.

„Szerintem bírtunk volna velük” mondta Eric. „A dagadt fickók képtelenek mozogni. Könnyű prédák.”

„Igen” mondta Louie, „Azt hiszem elintéztük volna őket. Persze, ha tényleg akartuk volna.”

„Kifogytunk a sörből” mondta Gloria, „Biztos vagyok benne, hogy egy hideg sör nyerő lenne. Az idegeim teljesen felszórólva.”

„Oké Louie” mondta Eric, „te leugrasz és hozol sört, én meg állom a számlát.”

„Nem” mondta Louie, „te mész vásárolni. Fizetni én fogok.”

„Perkálok én” mondta Eric, „és küldjük Gloriát.”

„Rendben” mondta Louie.

Eric pénzt adott Gloriának, ellátta szaktanácsokkal, majd kinyi-

tották az ajtót, hogy indulhasson. Az úszómedence üresen árválkodott. Pompás kaliforniai reggel volt, ködös, áporodott és lelembozó.

„Te meg az elbaszott mímelő gépezeted” mondta Eric.

„Egy kiváló folyóirat” mondta Louie, „a legjobb, ami csak lehet.”

„Tegyük fel, hogy igazad van.”

Ezután álldogáltak és üldögéltek, üldögéltek és álldogáltak a hideg sörrel visszatérő Gloriát várva.

Virág Zoltán fordítása